

сребриста роса блѣсти по трѣвицата, а лекъ и приятенъ вѣтрецъ подухва листетѣ и трѣвицитѣ. Колко е хубаво и весело тукъ!...

Дѣвойката се усѣтила радостна и щастлива.. Тя забѣлѣзала, че е съвсѣмъ здрава и веселостъ цвѣтѣла по нейното зачервено лице...

Дошла старата жена. — Е, какъ си дѣвойко? Азъ знаехъ, че звѣздното небе ще те изцѣри.. Това е цѣрътъ на младитѣ дѣвойки. По-често прѣкарвай подъ открито небе на полето, по често виждай хубави сѣнища!... и ще видишъ, какъ ще ти се иска да живѣешъ и колко весело ще ти стане на душата!...

Г. Пѣйчевски.

